

אחת הפרשות הסבוכות ביותר.
כרשה זו לא רק הסצירה בשנות ה-50 אלא שצד היות יש תומכים
נלהבים ומתנדדים נחרזים.

מסגרת הפרשה

הונגריה 1944.

עד 19 במרץ 1944, פלישת הגרמנים - הונגריה נחשבה למקלט ו"אן
צדן" בתקופת השואה.
היו קשרים עם הארץ וקשרים עם קהילות יהודיות אחרות. הקשרים של
ווצד הצלה שהוקם בהודפשט שרוב חבריו ציונים. לחברים היו קשר עם
הארץ.
ישראל רודולף קסטנר חבר בווצד (לא ראש הוצד); חסוה לתת את
הדעת לכך שהווצד הוא לא מנהיגות הונגריה. מתפקידי הווצד - קשר
למידע וטיפול בפליטים מווארין ומסלובקיה.

אחת האשמות הציבוריות כלפי קסטנר - קסטנר הסתיר את המידע
מיהדות הונגריה.

ב-19 במרץ 1944, פלישת גרמניה להונגריה וכיבושה (רציון שהוצלה
קודם לכן ו"צכסיו" יושט).
אייכמן הציג עם כוונות ברורות... הפלישה הייתה מהירה ומפתיעה.
יחד עם זאת, מספטמבר 1943 דובר באופן גלוי על מטרותיו של אייכמן
ודרך יישומן.
אם כן, נוכח הידיעות המאיימות (בגלוי ובסתרי) יהדות הונגריה יכלה
לדעת שדנים בסוואיה.
במרץ 1944 אייכמן הופיע על צוותו (אחראי על מחלוקה אחת מבין
ארבע, המחלוקה היהודית באסטוואן).
באמצע אפריל היהודים הוכנסו היהודים לאטואות, הציקר בערי השדה.
ב-19 במאי 1944 התחילו תהליכים של רישוט, תיוג ושיפוחים - עד ה-7
במאי 1944 שולחו כ-430,000 יהודים וצוד כ-100,000 גברים לצעהודה.
התהליכים היו מהירים ונוראיים כאחד.
(אייכמן חנק תאי גליט - הקצב אמור היה להיות 500 יהודים לשעה!)

בגלל התחושה הרגשית-אישית והרגשית-לאומית - התצורר הצורק לחפש
מי אשט... זהו אחד ההסברים לשנאה העמוקה כלפי קסטנר.

ניהול המו"מ היה (לט) אינטרס זרמני. ב-1943 היצעה הצמרת הזרמנית (לפחות בחלקה) שיש צורך לנהל מו"מ בכדי שרוסיה לא תשיג את מטרותיה. בסיס התוכנה טמון בהתקדמות הצבא האדום (-אחד הפחדים של הזרמנים שהסובייטים יכבשו את זרמניה) ולכן התחילה להבטיח מחשבה, שהיטלר לא היה ער לה - יש לשאת ולתת עם המצרה, אם זרמניה תיכנע עדיף לה להיכנע למדינות המצרה ולא לרוסיה. אגב, בשלב שהונצרה נכבשה התנהל מהלך אחר ש'ביקש' להשיג אליבי - צ"י הפסקת ההשמדה ואמירה למצרה שהיטלר כפה את דרכו... (אחת הסגנונות ה"ממלכתיים חסרי כבוד").

היו מספר קווי פצולה להצלה (לדוגמא, הצלה מקומית של הונצרים). הימלר ניהל את המהלך ולכן כשאייכמן זימן את קסטנר תהליך ההשמדה נמשך.

מתוך השיחות הללו שלח אייכמן את יואל ברנד, מוועד ההצלה, לקוואט להידבר עם הסוכנות היהודית, הקונגרס היהודי העולמי - אייכמן חש שלאופי היהודים יש מקל עצום (תפוסה אנטישמית קלאסית).

אייכמן אמר "אני אקפוץ לקברי בשמחה אם זרמניה תפסיד את המלחמה כי חלית אחת לא הפסדנו - מייליון יהודים מושמדים." המו"מ עם אייכמן-קסטנר, ברנד ושלחי הישוב בקוואט הוא הצמיד 10000 משאיות שתשמנה בחלית נדד הרוסים או ומצרכים שבלמן המלחמה היו יקרי המציאות (קפה, תה, סבון, קקאו ולפצמית כסוף). התנאי של אייכמן היה לא להפנות את היהודים לארץ אלא לספרד או פורטוגל.

הצעה הזו הייתה סתמית. כפי הנראה, אייכמן לא התכוון להצעה (אייכמן מודע לכך שאין הציון בהצעה זו - מי יכול היה להסכים לכך [מנקודת מבט זרמנית] - שבאביב 1944 יעבירו כל-כך הרבה משאיות לטובת [הצלת] היהודים; אייכמן לא הסכים להפסיק את ההשמדה בכדי ליצור אליבי, לט לא למראית עין.) ברנד הביא את ההצעה לקוואט, שלחי הישוב סרבו לקבל את ההצעה הר"מ, אך התחושה הייתה - לט אם היה סיכוי אחד למייליון צריכים לעשות משהו.

התקיימה פגישה אצל בן זוריון בבית. שרת נשלח להיפגש עם ברנד - בחלה (גבול תורכיה סוריה); ב-11 יוני 1944. השיחה התנהלה בנוכחות קצין בריטי. בהתאם לפרוטוקול הפגישה נאמר: "יהודי הונצריה יודעים מהן רכבות, הרכבות הן שיפוח להשמדה." המו"מ נכשל.

שרת נשלח ללונדון אף אידן, יש פניות לברה"מ, לארה"ב.
הסוכנות טענה שזו ההצעה-העמדת פנים שמתנהל מו"מ מתוך כוונה
למשק זמן.
עם לנציגי הסוכנות היה ברור שהרציון לא ראוי.
ברנד נתפס ונכלא בקהיר והוא חזר לבודפשט רק לאחר שלושה חודשים
כשהשמדה כבר הסתיימה.

ב-11 באפריל 1945 קסטנר היה עם בכר בהרצן בלזן ובכר ניסה לשכנע
את מפקד המחנה להעביר את המחנה ללא התנצחות לבריטים (עם פש
מאפה טיפוס קשה שפרצה במחנה ואף ניתנה הוראה לשרוף אתה המחנה
[באותו הזמן כבר שפכו את הנפט...]).
המחנה נמסר בסופו של דבר לבריטים ללא התנצחות - לפי עדות
קסטנר וכן לפי מכתב שכתב בהמבורג לנציג האוי"נט קסטנר.
יוסף מכמן הציג על כך שראה את בכר וקסטנר.

במה קסטנר הואשם?

דרין וואלף - חברי הונגרי שאיבד את משפחתו, השמיץ הרבה מאוד אנשים
בחוקרות דמויות פסקווייליט ובאחת החוקרות האשים את קסטנר:
1. האשמה המרכזית - **הסתרת מידע** - קסטנר לא הלהיר את יהודי
הונגריה (ב-19 יוני 1944 פורסם הדוח על אושוויץ [בעקבות הריחת
שני הזוגות של הצעירים ביניהם ורבה] - לפני כן לא היה מידע.
עם לאחר ה-19 יוני 1944 כשהגיעו פרוטוקולים על אושוויץ).
הטענה אם כן היתה שהוא קיבל את הדוחות אך לא העביר את
מידע.

האשמה אבסורדית - האם יכול להיות שאדם אחד הצליח להסתיר
במשק זמן רב מידע שרק הוא יודע?
הרי ידעו על השמדה המונית (בציקר בטרבלניקה ובסוביבור) איך
יתכן שציבור כה גדול לא יודע על השמדה?
הרי הגיעו עם אלפי פליטים להונגריה שלא הסתירו את ההשמדה...
יכול להיות שבערי השדה ידעו פחות מבודפשט, יכול להיות שהחרדים
חוסר הידע נובע מכך שהחרדים פחות קוראים ציתונים.
בנוסף על כך קסטנר שלח את חברי תנועות הנוצר לאטאות לספר
על השמדה המונית אך לא רצו להקשיב להם.

2. מטרת המו"מ עם הנאצים **הצלת מקורביו**.
האשמה מופרכת - האנשים נבחרו צ"י ווצד שקסטנר לא היה חבר בה.
יתרה על כך הרכבת הזו היתה אחת מיני... לפי הבטחות אייכמן.
ובנוסף על כך, האם לאדם יש 1700 קרובי משפחה?!

בדיעבד אנו מכניס את הרכבת כרכבת הצלה. אך באותו הזמן עלייה לרכבת לא הבטיחה הצלה - הצובדות הצביעו על כך שצמנים לא היו מי שמצדו בדבריהם... חש סביר שהצמנים לא יצמדו בהסכמת ההצלה.

הוכחה לכך, בת זמנו של ברנד העלתה לרכבת את שני ילדיה וזמן קצר לפני הנסיעה הורידה אותם בשל חוסר הביטחון שהרכבת הזו היא רכבת הצלה.

היו כבר מקרים שהצמנים קרצו דרכון, אפילו אמר קאלי. הרכבת צמדה במשק חודשים בהרצן בלזן.

יתרה על כך, אם קסטנר היה רוצה להציף הצלה אישית - היה יכול לצעות זאת ביתר קלות: להבריח לרומניה, להבריח לשווייץ (בה ביקר מספר פעמים).

3. **שקר באשר למתן צדות.** אחרי המלחמה, במשפטי נירנברג, נתן קסטנר צדות לטובת קצין S.S, קורט בכר. קסטנר טען שלא נתן צדות אך התברר שהוא נתן צדות - רק על סעיף זה בנימין הלוי, השופט - הרשיע אותו.

בנימין הלוי היה איש חירות וקסטנר היה חבר מפא"י... (כך שהיריבות הפוליטית הייתה באוקד)

הטענה נכונה אך... התברר שבנובמבר-דצמבר 1944 בכר וקסטנר עברו בין המחנות והודיעו במחנות שהשמדה מופסקת ויש 'קו' חדש - זו הצדות שהציד קסטנר במשפטי נירנברג (והיא הייתה אמיתית ונכונה).

הסימולציה שנערכה אצל צו"ד חייט כהן נשאף קסטנר האט הוא נתן צדות לטובת קורט בכר הוא אמר שכן (כפי שמתואר לעיל). קסטנר קיבל הוראה לא להגיד שהוא נתן צדות לטובתו היות והאווירה בחברה הישראלית היתה אנטי צרמנית בכל מקרה (לדואמא, בדרכונים היה כתוב שיש מצבר לכל מדינה פרט לצרמניה).

יתרה על כך, לא יתכן שפוליטיקאי המפלגה השלטת נתן יספר שנתן צדות לטובת קצין S.S.

קסטנר נסע לנירנברג להציד משום שהנות ה-40, שניט קשות גם מחינה כלכלית - נשאפה השאלה על אודות רכבת הזנה של יהודי צרמניה - והתשובה קורט בכר (שהיה אחראי על השוד) יוכל לעזור באיתור הרכבת.

ולכן קסטנר נשלח על-ידי הסוכנות... (הנסיעה הייתה במימון הסוכנות. נמצא צילום הצ'ק).

אם כך, ניתן לראות ה"כיפוף" הצובדות המצער והצירוף בין הפוליטיקה והמשפט...

פרשת קסטנר
הבסיס העובדתי...

קסטנר פאל לאמאן הצלה!

קסטנר פאל מאון דרכים לדואמא: שינדלר נפאס פאמיט עט קסטנר
(ב-1942 וק-1943) בכדי לקבל כסף לרכישת מלון לאנשיט שהציל שינדלר.
מו"מ עט הנאציט ו"רכבת החופש".
להאשיט את קסטנר בשיתוף פאולה עט הנאציט = חוסר הבנה בסיסי
באשר לאדט ולאמאיו.

צו"ד שואל תמיר עסק בשנת 1983 בניהול מו"מ עט נציגים של אראון
טרוך על שחרור של שבויים ישראלים תמורת מספר גדול של מחבלים,
לרבות מחבלים שהורעו ברצח (עסקת ג'יבריל).
בצקבות כק אמר תומי לפיד (מניצולי קסטנר):
"ישבתי מול פניו המצונות של תמיר, שניהל את המו"מ לא מתוק ביתו
באטו בודפסט ביציזומה של מלחמה נוראה, אלא מתוק מבצרו השלו של
משרד הביטחון בקריה; לא בבית מלון של האסטפו, אלא במלון דה
לוקס בל'נבה; לא מתוק פחד וצלובה מול אויב אדיר, אלא מתוק
הרצת כוח מול קבוצת מחבלים קטנה - ראיתי את ייסורי לבו וחשבתי
בלבי: עכשיו אתה מבין את קסטנר? עכשיו אתה מבין איזה צוול צוללת
לוד?"